

PAPETU

-Vostès, els dentistes, si que no'n deuen tenir mai de mal de queixal.
 -Sí, senyora; ara mateix.

TEATRE NOVELTATS

Grandiós èxit de la companyia de
sarsuela i opereta, que dirigeixen
Amadeu Vives i Pep Vergés

TEATRE TÍVOLI

ÈXIT DEL COLOSAL

LARVI

ALCAZAR ESPAÑOL

Únifó, 7.—Gran Cafè Concert Restaurant a la carta dia i nit
Èxit verdaderament grandiós

LE TOREADOR

ROYAL CONCERT

El Fabelló de Moda :: El Rei dels Music-Halls

30 HERMOSES ARTISTES 30

Gran èxit de les vetllades en el nou

FOYER I SALÓ SPORT

Entrada lliure Restaurant a la carta Butaques gratis

Teatre Arnau MUSIC-HALL

Tots els dies seccions a les 3 i mitja tarde i 9 i mitja nit

ANTONIA COSTA

Hermosos salons foyer :: :: Entrada lliure

Pera ostres fresques i demés mariscs

EL CANTÁBRICO Santa Ana, 24

Obert dia i nit

Articles per
a tota classe
de Sports

Pilotes

Tunmer
Special

RONDA SANT ANTONI, N.º 59

EL RECREO Marqués del Duero, 85

Lloc de reunió de la joventut alegre de Barcelona

Gran succés de

LA FRESCALES

cantant els couplets que publica PAPITU

Marcelino Albiol

Fabricació de làmpares pel gas
i electricitat
Instal·lacions, reparacions
Lloguer i venda a plass o

PONENT, 42

II C A B A L L E R S II

Per preservatius bons, barats i de les millors marques del país
i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa

Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.-BARCELONA

(al costat de l'Hotel París)

INSTITUT D'ESTÉTICA

"BELLESA-HIGIENE"

Correcció de tots els defectes físics. Arrugues, taques i cicatrius de la cara.
Correcció del nas. Celles i pestanyes artificials. Extirpació del pèl moixi (*vello*). Mals
de la pell. Maquillatge artístic. Estucat. Desenrotlló dels pits. Belleza de mans i peus
Manicura i pedicura etz., etz. Demanis follet:

RAMBLA DEL CENTRE, 7, PRAL. - CONSULTA GRATIS A LES 11.

Almanac del "PAPITU" 1914

Preu UNA pesseta

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Pelayo, 88
Hores, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
ESpanya, trimestre. Ptes. 2
ESTRANGER, 8
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables
els seus autors.—No's retornen els originals.

PAPITU

Així com Diògenes, aquell home tan estrambòtic i tan sarassa se passava els dies buscant un home, un home amb una llanterna encesa, per a emportar-se'l segurament dins de la bota en la qual habitava, nosaltres més mascles que'l susdit filosof, des de que'ns raja, clara i diàfana, la llum de l'intel·ligència ens passem les nits cercant amb una teia encesa una dona que sigui capaç de comblar els nostres desitjos i les nostres aspiracions; però la cerquem debades.

Aquesta setmana ho hem corregut tot, des de l'honest cafè de cambres-dones que segons un bando gubernatiu exerceixen un càrrec honorat com no n'hi hagi gaires —fins al prostíbul o mancebia— lloc aon no'ls aconsello que vagin perquè, la veritat, no diu—. I en lloc hem trobat la dona volguda, la dona somniada, tan somniada que fins la bugadera ho hagut de co-neixer.

Primerament hem estat a «La Buena». L'espatec de *Jambas* d'aquesta casa dupto que sigui en lloc més de Barcelona. Hem passat revista, una mena de revista militar, elles presentant armes com en una gran parada. La dona desitjada no hi era. No hem pogut dir-li a cap: «Tu ets la femella que buscava; vina, que jo tinc el cargoll». Res d'això, res d'això. Encara sol i vern. La vida acabaré sense m'amada. M'ho hauré de fer jo sol sempre, sempre. Cap més recurs no'm queda, o sino a qui l'apelaré?

Això que sembla vers —vers lliure, un xic massa lliure pot ser— me deia jo aquest dia al poc d'haver entrat a la Buena, quan el gargamelleig d'un cornetí va treurem del soliloqui. Tocaven l'intermedi. Tocar l'intermedi en un lloc semblant no té res d'estrany. La majoria dels que hi van voldrien tocar-lo. Allò semblava una serenata de Festa Major. Me van venir unes ganes de treure l'atxa i aguantar-la... Aquell cornetí farà moltes dones amb el llavi que té. Un de l'Unió Catalana va cridar al sentir aquells refilets: —Visca Catalunya masclé! I va sortir la *Yach*, senyora de gros calibre. Voleu dir que no està inflada? Al veure-la tan grossa amb aquell garrot de cames i de braços tot ella tan bufada, tenia una por que no s'ens aixequés! Però no s'ens va aixecar. Tants malalts que hi ha, pobrets! que no poden dormir... i ella cantant d'aquella manera, carall... Després va venir la Rosarito Vega; son pare es va quedar entre bastidors tocant les castanyoles. Ara les hi toca son pare, perquè la noia, és joveneta però com que és guapa estiguen segurs de que no sempre les

hi tocarà ell; deixeu que creixi. La petita Fornarina és una xicota espléndida. No la varem poguer veure ben bé perquè no més surt mig despullada, a veure si l'obligaran a posar-se guants! La Macarena té dos ulls —vistos— hermosíssims. De la Beatriu Cervantes ja n'hem parlat altres vegades i de la Margarida Nori també. Ara li corejen un cuplet que acaba: *botifarra de pagès!* I el Trío Olivares! Una verdadera ampliació del Trío Delmonte. Semblen tres carniceres. Però, se mouen, *vaya si's mouen!* Se belluguen com una mala cosa. La Malagueña ara fa poc que un senyor de Sarrià li ha ensenyat de girar els ulls en blanc, i a cada moment os aixeca la nineta. Balla una rumba espata-rrant. Un pagès després de dedicar-li un obligat de nas li va dir entusiasmada. —Ai, noia, que'm faràs baixar els materials de les costes de Garraf! — Autèntic.

..

No passa res en lloc. Al Recreo hi balla el tango argentino aquell xicot de Granollers, el *maestro señor Illa*. Hi canten i ballen el cor de *vírgenes* de que ja'ns hem ocupat altres vegades.

La gran Leonor Esteve passa al Alcázar on ha es trenat amb èxit el *San Juan de Luz*; aquest teatre educatiu al Alcázar hi té sempre molt bona acollida. Ensenyen molt les bones noies que fan els quadros dramàtics d'aquella casa.

Autèntic

ECULLIT en un tranvia dels de «Gracia-Ramblas».

En un tranvia anaven tres o quatre joves que's creien ésser més espavilats de lo que eren. S'atura el tranvia i puja una xicota rossa, molt ben tallada i digna d'ésser admirada i contemplada. La noia s'assenta i tot seguit els joves —que anaven a la plataforma— prengueren asiento frente per frente de l'esmentada rossa, i volent bromejar cada hu deia la seva, més un d'ells no tenia prou boca per dir que an ell més li agradaven les morenes que les rosses.

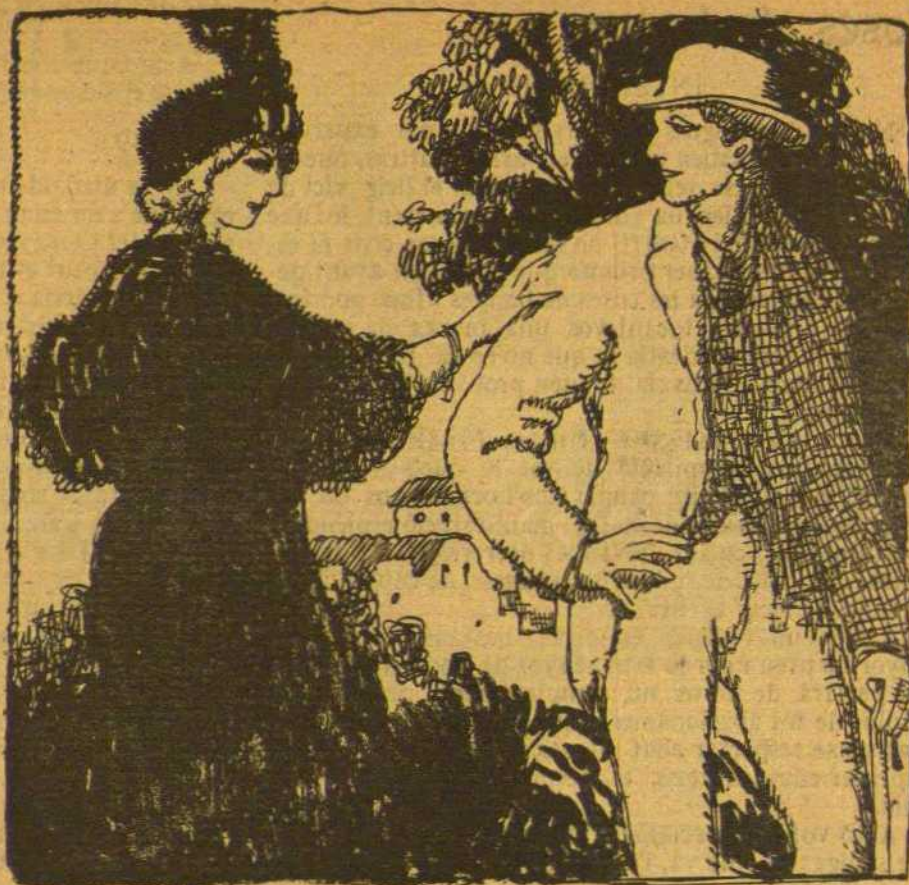
Tant i tant va anomenar-les que la noia, cansada de sentir sempre lo mateix, no poguent-se contenir va dirigir-se al jove de la brometa, dient: «Si les tinguéssis allí on jo les tinc, pot-ser no li agradarien tant».

CONCURS DE PIROPS

1. Es vostè una xicoteta de lo més bonic que corre, amb un còs tan sandunguero, que fa rodà el cap als joves.
2. Es vostè una pianista que toca molt retribé, i com que jo també en sé, que'm deixi tocà el piano, un dia li demanaré.
3. Ai fillets, i quina nena! Vostè es capassa, morena, de fer-me tornà paleta per taparli un foradet que no'l té pas a l'esquena.
4. Conec un jove, videta, que de veure-la a vostè, se li estira no sé què cada vespre quan hi pensa.
5. Adeu, hermós angelet! Me daríes un gran gust si'm deixessis veure el teu cel-obert (o estret).
6. Adeu, reina, que't faria un petó a la cresta amb la punta.... del bec.
7. Ai, rateta! Amb quin gust te romperia el fil ferro d'estendre la roba si'm deixaves pujar al terrat...
8. Que me'n faries perdre d'hores de dormir, macal
9. Prendal Per tu sóc capàs d'amagar el cap an el puesto que vingui més just.
10. Quin tall!
11. Ai, lladre, quem'has robat el cor!
12. Cor dolç, si't pogués menjar!
13. Ets l'única figureta que falta en el meu pessebre.
14. Qui's pogués tornar aquestes pedretes que trepitges per quan posessis el peu a sobre poguer-te estirar.
15. No caminis tan depressal Qui't pogués aplicar un frenó per aturar-te un instant.
16. Ets l'únic específic que pots calmar els meus dolors.
17. Per vostè fugiria de casa.
18. Que'n té pocs de modos el que no l'estima.
19. Val més vostè caminant que'n Belmonte torejant.
20. Voldria, hermosa nineta, per ésser en el món fel·lç, abeurar-me en ta boqueta, veure'l cel dintre'ls teus ulls, ser poma del Paradís, papalló d'aquets... capulls.
21. A una jamona de uns 18 anys i que debia venir a pesar uns 90 kilos:
—Quina xicota més divina si la venguessin a pes.
22. Adiós, trocet de glorià! Fins als membres més refractaris a l'aviació fas enlairar ensemyant el teu velòdrom.
23. Ai, videta! Amb aquest aire faries rajar la candela als 365 nassos del home dels id.
24. Adiós, còs de mel! Que destila tanta dolçor el teu còs que hi enganxes fins als que sols el nas hi acosten.
25. Sarassa engrescadora! Sols una manguera que posseeix podria apagar el foc dels teus ulls.
26. Adiós, cor dolç! No sé què deus portar, que fins els pardals més ensopits quan te veuen s'alsen i't rondan.
27. Ai, lladrel Vaia una boqueta tan petonera, prendal Quans petons que hi faria cabre ben apilotats!
28. Adiós, contrabando de sal!
29. Vaia una capa per l'hivern!
30. Verge Santal Això és un atentat contra la salut pública.
31. Adiós, prendal! Que'n deuen ésser de dolços aquests melonets.
32. Ai, prendal! Com se coneix que'ls seus pares tenen la costum de dormir amb el llum encès, que varen poguer-se entretenir en crear aquesta monada tan perfecta!
33. Qui's pogués trobar amb vostè com els peus d'un sant Cristó.
34. Llàstima de noia tan bonica per a un carrer tan lleig.
35. Li regalaré un cinturón i ben acabat li donaré una abraçada per a que'm digui que és lo qu'estreny més.
36. Aixís se la mengés un dimoni vingues a fer les feines al meu llit.
37. Dos papitistes molt fins a una morena molt guapa i ben tornejada, al sortir del bany:
—Quin musclo, noi, per... l'arròs.
38. Pirops recíprocs.
Tot passejant:
—Adeu, rebonica polla.
—Amic meu, això voldria.
39. Les mares que tenen filles com vostè tindrien que parir tots els dies.
40. Aixís que posi paper en aquests baixos els lloga jo.
41. Li daría jo més gust a vostè... que un ós de pernil a l'olla.
42. Amb un bon barco i unes quantes mirades de vostè, el descobriment del polo Nord fora un fet.
43. Amb una dòna com vostè, i un kilo de «Quevedos» de 1000 pessetes, quin arròs!

44. Adeu, salerol! Fa més mal la seva mirada que un caliquenyo.
45. Quan vostè sospira al carrer me sembla que totes les botigues son perfumeries.
46. Senyoreta, no aixequi pas el cap, perquè si li veu la cara el Sol segurament tindrà una contrarietat.
47. Es més difícil trobar una falta en el modelat del seu cos, que donà una bofetada a un sospir.
48. Adios... nena del pinyol dolç!
49. Per dir aquest pirop s'ha de ficar la ma esquerra a la butxaca *idem* dels pantalons, com per subjectar quelcom:
—Estiguis quieta, viciosa; passi, senyora.
50. Vostè sí que posa en pràctica allò de «semmar Barcelona de sal».
51. Contra el foc dels seus ulls, el Minimax no hi pot res.
52. M'agradaria que la seva mare me fos sogra.
53. Per un petó d'aquets llavis daria sis rals i una papeleta d'empenyo (es tot lo que porta sobre).
54. Quines línies, quines curves, i sobre tot, quin àngul! En el *vértice* està el *vértigo*.
55. Faci'l favor de no mirar-me, que crido an en Bricall.
56. D'això s'en diu una jamba ben feta (me sembla que l'he feta).
57. Varen robar la Gioconda, i a vostè no; quins lladres amb més poc gust!
58. Ja tenen raó que les morenes no deixen seure; devant de vostè sempre haig d'estar alsat.
59. Quin tipó més *gilano*; me li menjarà un *bras*.

—Diu que vareu tenir una tonteria amb la Lola?
—Sí, una tonteria de nou mesos.

60. Quina *menor* com una casa!
61. Me jugo el cap que son pare era escultor!
62. Vol que la faci de bo amb el meu germà petit?
63. Quina boqueta! S'ha de mirar amb microscopi.
64. Quina polla més maca; és l'enveja de les polles.
65. Quina casualitat! Sempre que la veig son les dotze en punt.
66. Vostè és un desafió a la mèdula.
67. Devant d'aquest aparador me sento nen de bolquers.
68. Per vostè seria capàs d'anar a veure un drama d'en Fola Igúrbide.
69. Si vostè m'endevinés el pensament, se tornaria vermella.
70. M'agradaria que vostè i jo fossim dos trens que anessim contra direcció en una línia que no hi hagués via doble i que'ls maquinistes estessin mones. (Pirop kilomètric propi per viatjants *lalousos*.)
71. Quin somriure més picaresc! Vostè deu llegir el PAPITU!
72. Jo m'ho tiro tot a l'esquena, però amb vostè me passaria tot lo contrari.
73. M'agradaria que vostè fos guitarra per tocar-li la corda sensible.
74. Amb una dona aixís no'm comprava cap més bufanda en la vida.

Coses de banyes

INTRODUCCIO

Nostres benvolguts llegidors saben ja per experiència, i si no ho saben els hi diem ara nosaltres, que an aquesta santa casa del PAPITU no tenim el lleig vici de fer treurer la llengua d'engunia prometent lo que arriba. No, els del PAPITU ho fem tot sense crits ni escandol. Podríem haver promés que d'aquí en avant dedicariem cert espai a les coses de banyes i fins podríem haver-ho anunciat tocant-vos una marxa de reclam, emprò la nostra modestia fa que no'ns la toquem nosaltres mateixos. Ja'ns la toquen prou els amics i fins les amigues.

Doncs sí, estimadíssims germans. Nosaltres que fem de la vida una recopilació de tot lo que's grimegia o barrila, volem també ocupar-nos i ocupar-nos de valent, de les corrides de toros, manifestació esplèndida de pantorrilles, cuixes, devants i darreres, festa de moviment, de crits, de rialles, d'arrimarse, de cotó fluix, de fer sanc, de ficar-la tota...

Tenim un revister en estat bastant interessant, senyor de preu i per lo tant senyor de compromís, que ens parlarà de toros nu completament, despullat en absolut de tot apasionament, que dirà a tothom la veritat sense respectar edat ni sexe. Per això, per a no respectar edat ni sexe, es despulla de tot, el nostre amic.

Això vol un especialista, un que hò entengui, un que sàpiga de que va, i el nostre revister creieu que'n

això de banyes en sab la prima i la groixuda com aficionat i com casat qu'es, lo que assegura serietat completa.

I no tenint res més que dir, acabem l'introducció perquè ens cansem de remenar tant i tant l'assumpte.

DIA 19.

En la diada de nostre mai prou alabat Patró, l'Alcalà que's un empresari amb tota la barba (sembla un anunci del *Crece Pelo*), va guarnir una novillada estrenant o trencant el fil com diem els corridos, a una novíssima ganaderia d'un tal don Apilio T. S. i T. I té van sortir uns bous bastant acceptables!

Don Matías Lara *Larita* i don José Alvarez *Tello* foren els encarregats de pasaportar als sis de don Apilio. Un i l'altre demostraren que'ls hi sobren agalles i que'ls hi manca coneixement.

El senyor *Larita* es un minyó grassó com un botifarró i botarut com si estigués reple de serradures.

Mata els toros a disgustos, i riu sempre, com si la seva mama l'hagués parit fent broma.

Al pasar de muleta an el seu primer, la fera l'arplega, se'l fica entre les cames i en *Larita* s'aixecà amb la cara plena de sang com si acabés de fer una cosa amb tota la regla.

El senyor *Tello* feu la competència an en *Larita* donant 343 tombarelles sense perdre la serenitat. Aquet bordegas ho fa tot amb la ma dreta. Si sapigués fer-ho amb l'esquerra l'hi semblaria que era un altre qui l'hi feia la feinal.

A l'hora suprema no sab creuà i fica sempre el peu. Si continúa ficant tindrà un disgust.

El senyor *Tello* sortí de les Arenes embolicat de cotó fluix i tot adolorit d'entrecames.

A la sortida, un amic parlant de la cogida del *Tello*, deia:

—Me sembla qu'en *Tello* té lló fet malbé.

DIA 22.

A la mateixa plaça de les Arenes, tingué lloc l'últim diumenge un altre novillada de la Sra. Vda. de Concha i Sierra, morta (la novillada, no la Sra. Vda.) per don Antonio Mata, don Julián Saiz *Saleri II* i l'indispensable *Tello*.

Els bous foren de lo milloret que ha vist la ficción (com escríu el *soberano* en els seus cartells). Nobles, braus, fins i tenint-los tots molt ben posats compliren en totes les sorts.

Don Antonio Mata, resultà ser el valencià *Copao* de les altres temporades. Mata, mata menys i tremola més que quan se deia *Copao*.

—L'altre peça feia nena.
—I aquesta, li agrada?
—Sí, aquesta trobo que fa mamà.

Salari II anava coix com si vingués de veure al doctor Gallego, no fent res que valgués la pena. A l'hora del endinyen Julián s'enrecordava que tenia mare.

L'*Alvárez Tello*, fou l'hèroe brincant-se de debò en el seu primer, un bou més bon noi qu'en Viura l'angelical poeta.

Fou en resum una bona novellada.

L'excels *Rafael el Gallo* presencià la festa. Treures ell la gorra i sortí el sol va ésser lo mateix.

Deu li pagui.

—I on les fan les operacions de Borsa?
—A la clínica.

Un bon troç

RA en els temps que's viatjava amb diligència per no existir la còmoda locomoció de's trens.

Veus-aquí que un dia, que amb el meu company Peret ens dirigíem ocupant la delantera de la diligència, a Mongat, bonic poble de la costa i de quin els seus veïns per venir a ciutat a peu no contaven amb el pont que avui tenen en el pas del riu Besós, tenint que passar per l'aigua, divent els homes de tirar-se amunt els pantalons i les dones les faldilles; veus-aquí que'l dia a que jo'm refereixo, passava per aquell lloc més aigua que de costum, veient-se obligades algunes dones que a la capital venien a aixecar-se bastant amunt les faldilles, lo que feien en el moment que passava la diligència per aquell mateix lloc i adonant-s'en el meu company Peret que l'aigua els arribava bastant amunt, els hi digué cridant:

—Mireu que beu!

A lo que contestà la més aixerida de la colla:

—Deixal beure, que un bon troç de butifarra ha menjat avans de sortir de casa.

TEATRES

LICEU.—*Matbruk*.—D'aquesta opereta s'en podrà dir lo que's vulgui, tot menys que no va ésser molt de

l'agrado 'del públic, que varen ésser nombrosos els números de música que's varen repetir, que'l luxe de presentació és de lo millor qu'hem vist que l'interpretació, l'*Ivanisi*, l'*Orlandi*, en *Cessari*, la del *Lago* i demés família, aixís com S. M. en *Belleza*, que ja s'ha afeïtat del tot, ho feren admirablement. Fins a un altra.

NOVETATS.—*El gran simpático*, és una solemne bacinada, que no pensem tornar a veure. Es de dordre que'n *Vives* posi musica en llibres tan dolents. *Perrin y Palacios*, *Echegaray el peor*, etc. etc. *Amadeu*, que hi ha quelcom més per triar?

ESPANYOL.—*Aporetats però no escanyats*, n'és una bona mostra més que'n *Pous* sab fer bones comedies catalanes. Enhorabona al senyor *Pous* i rebi mil felicitacions en *Pagès*.

CONCURS DE CUPLETS

3 PREMIS COLOSSALS I APETITOSOS

Primer: 75 pessetes. Segon: 25 pessetes.

Tercer: Dos anys de subscripció al PAPITU

VEGIS CONDICIONS AL NUMERO 271

EN BOFILL I MATAS

A Càla Vila hi ha un regidor poeta. Mes no's creguin vostès un poeta vulgar, un d'aquells rimadors de poc preu, dels que tanta abundor n'hi ha en la nostra terra. El versaire de Càla Vila es noucentista, carnerià, canta a les flors, als aucells, a les fulles, i tot sovint publica volums dels quins ne regala un a cada membre

de la «Lliga». Males llengües asseguruen que an aquesta magnificència poètica deu l'esser regidor. Jo no m'hi fico.

Això de que hi hagi un regidor-poeta es més paradògic qu'en Polo amb barret de copa. Jo comprenc els advocats, els metges, els arquitectes i fins als homes de negocis, lluint la faixa o la banda, mes no se veurer què redimoni pot fer-hi ni representar-hi un poeta delicat i floralero en el Casal de la prosa, de la pesseta a rèdit, dels comptes matemàtics i de la subasta pública.

Hi ha qui diu, que'l seràfic Bofill i Matas pensa fer un tomo de «regidorenques», rimes facils provinents de la Comisió de Governació i editades amb el permís de l'Abadal. Tot podria ésser.

Are com are, en Bofill i Matas se distingeix entre els seus i surt de la tarregada, per les característiques següents:

Per sa veu prima, infantil, candorosa, que allunya la indignació i porta al pensament «ideies» de dolcesa.

Per son «demano per parlar» característic, únic que fa pensar en els jocs de penyores de la quitxalla.

Per la tirria que té an en Lerroux, a qui molesta quan pot parlar, amb la consegüent indignació del «àrabe Juncal».

Per la cerimonia amb que entra al despatx del batlle.

Per la fe que amb desemenya el carrec, abandonant quefers més lucratius.

Pe'l seu barret modest i sense pretensions.

Per lo disciplinat i auster.

Per que saluda a tothom.

I per lo curt de talla.

Això i res més es en Bofill i Matas. Si els d'enfront i sobre tot els seus el deixen surar, ja tornarem a parlar-ne. Si l'ofeguen, que carail parlarem dels seus versos.

Tots tinguessin tants recursos per a passar a l'història

DELS NOSTRES SALONS

LA RECEPCIÓ DEL DIA 19

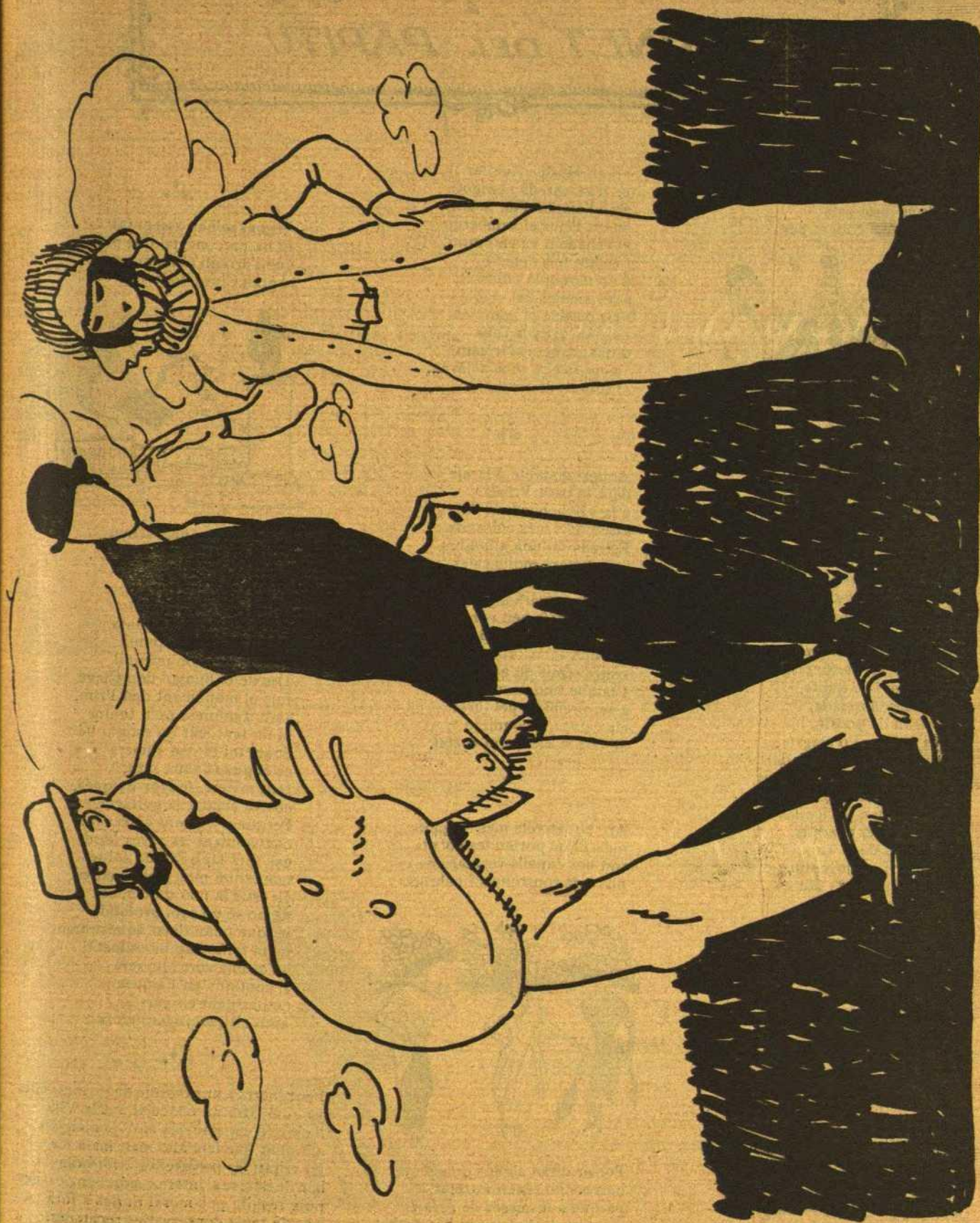
Va ésser esplèndida, magestuosa, opalescent, grandiloquent, superferolística, la recepció que'l dijous prop passat va tenir lloc en nostra casa. Se tractava, com vostès molt bé saben, de la festa del nostre Sant Patró, patró que com molt bé suposaran també, no es ni en Dato, ni en Lerroux, ni en Cambó, ni en Peret, ni cap altre senyor de la dreta, ni esquerra, que si nosaltres hem de tirar dret i alt políticament, sempre tirarem pel mig, que es el lloc més indicat.

Va ésser una recepció arxi-papitesca. Hi erem tots i van venir-hi totes. Entre els noms d'ells, recordem el del Alcalde, els regidors *Juncal*, *Figueroa*, *Muntaniola* (que no va presidir cap festa), en *Lord Dessy Brumel Martos*, qui's va presentar de levita per a contrarrestar amb en *Grail*, que anava de rigorós *faritzeu*; el grup dels 14, de divertida memoria; l'*Oriol Marloré* qui va venir-nos a ensenvar una mostra dels tapiços mallorquins, que fora digna adquisició pel nostre Municipi; en *Valenti i Camp* representant a Plató, Descartes i a la casa editorial *Henrich i Companyia*; en *Lluís Figuerola*, que per aquesta solemnitat va posar-se novament la cèlebre i glosada bimba; un admirador den *Belmonte*, si, den *Belmonte*, d'aquell *fanòmeno... en alcohol*; en *Paricu Rahola*, en representació de la *Lliga*; en *Mir i Miró*, també en representació de la *Lliga... cama*; en *Xenius*, en representació del catedràtic de Psicologia, Lògica i Fossilicultura, *Doctor Cosme Parpal*; el profund *Doctor Daurella i Rull*, eminència universitària que ha descobert les subtilíssimes afinitats que presenten la metafísica i el bacallà d'Escòcia; en *Pepe Marquès*, que també festejava al seu sant; en *Midy*, representant les càpsules de sàndalo; l'amic *Tango*, de pas per París i a qui no val confondre amb el Tango Argentino, ni amb el *Quousque tango abutere Catilina patientia nostra*; en *Petius*, qui galantment ens va regalar un volum de la seva darrera obra, titulada: «Influència pagana del bou a la doba en les races semítiques», (l'obra conté un prólec del cuiner del *Lion d'Or*); una nombrosa comissió dels acreditats panys de Tarrasa, amb els qui tant a gust ens despullem; en *Torres Garcia*, representant els *frescos* pictòrics; en *Violet*, representant l'escultura del *Roseiló*; l'*Enric Borrás*, representant *Terra Baixa*, (el mestre *Guimerà* no va assistir a la recepció perquè va tenir que sortir a saludar al públic del Nou, com té costum desde la primera setmana de Febrer. Després les males llengües diràn que Don Angel no es home de modos... i ja ho veuen, saluda a tothom); en *Volpini* figlio; etz., etz., etz., etz.

D'elles, ail d'elles no'n parlem. Totes, totes i totes... les del 80, 90 i 111 del carrer de l'Hospital i voltants.

El ball i les dances (entre les que no hi va mancar hi la *furlana*, primerament perquè som en temps quarismals i la recomana el Vaticà, i segonament, perquè contats varen ésser els qui no's presentaren acompanyats de la seva *furlana*), duraren fins a les nou de la matinada del divendres, en la que caps, peus i mans se varen entregar al bon descans.

Que aquest no'ns falti, are i sempre i en l'hora de la nostra mort i aixís siga fins l'any que ve. Amen.

—Que'n fa de temps que aquest senyor no se l'ha vista.

—Què?

—La bossa plena.

CARNET DEL PAPITU

Ja som a la Primavera,
ja'l bon temps es arriuat
i podrem tastà aviat
tant la poma com la pera.

Una poma per un sol
es la ditxa que s'enveja
i quan la poma escasseja
una pera es un consol.
La primavera ideal
es la més bella estació;
dubtem que sigui millor
l'estació monumental;
que per cert serà una nota
digna de tota alabança
qu'ens facin, sense tardança
una estació de quota.
Primavera florejada,
devassall de poesia,
jorns d'amor i d'alegria,
temps de fruita desitjada;
nits serenes, sangs calentes,
exercici de les molles,
els marits fan pecigolles
cada nit a les parentes.
Primavera de la vida,
ets amor i ets joventut,
ets grimegia i ets salut,
ets alegre i divertida.
Primavera, tu ets la dona
qu'es veu més sollicitada,
tots a la teva arribada
te donen l'enhorabona.
Com qu'ets de tots, ets cocot
generosa i sempre aimant,
i el PAPITU qu'es galant
t'ofereix tot lo que pot.

El vent que va fè el divendres
va ser tant huracanat
que va causar desperfectes
per tota la capital.
An en Lerroux li volava
el tupé, qu'el té molt llarg,
i passant per la Granvia

an en Marius Aguilar
se li va enredà el bigoti
amb l'aixeta d'un fanal;
an en Peius el xambergó
el vent se li va emportar
i volant feia l'efecte
d'un monoplà colossal;
a les xicotes del «Siglo»
s'els desfeia el pentinat
i s'els alçava la roba
d'una manera alarmant,
ja mi també se m'alçava...
el sobretodo, està clà,

Aquest dissabte a la nit
darà la casa Vifials
a la «Bohemia» un lluit
sarau dels més colossals.
Estrenaran una alfombra
que costarà molts calés,
i el que tingui bona sombra
potsè estrenarà algo més.
Les que més ben pentinades
vagin al ball aquell dia
diu que seràn obsequiades
amb premis de gran valia.
I també tindran opció
a ser premiats pel jurat
els calvos, a condició
de dur la clenxa al costat.

Are els barrets més elegants
qu'a París porten les cocots
son uns capells vegetarians
plens de tomaquets i pebrots.

Potser diràn alguns qu'aquets
barrets no tenen novetat,
perque a les cases de barrets
sempre tomàquets s'hi han trobat.

Segons m'han assegurat
hi ha un concejal que pretén
que s'arregli el monument
al gran Clavé dedicat.

Ja té feina aquest senyó
si's proposa saneja
els adefessis que hi ha
per tota la població.
Puix la nostra capital
està a l'última pregunta
i ningú li veu la punta
com a urb monumental.
Des de el bunyol den Clavé
fins al monument den Prim,
amb franquessa no'n tenim
ni un tant sols qu'estigui bé.
Sobre tot el den Pitarra
es el que fa riure més;
tant mateix, senyor Falqués,
ens va aixafar la guitarra.
Perque si ve gent extranya,
contemplant les seves obres
ens dirà amb raó de sobres
que tenim molt poca manya.
Jo estic la mar de content
de no sè un sabi profund,
perque quan deixi aquest món
no'm faràn cap monument;
qu'es una sort i ho serà
si continúa en Falqués
empastifant els caríes
amb els guinyapos que fa.

Fent guerra a una costum de les més velles
va combatre un concejal a càla Vila
l'afició d'engalanarla amb penjarelles
afirmant que feia allò malt mala fila.
Es vritat; les penjarelles a tot hora
han de estar-se al interior molt ben posades
puix resulta poc moral durles a fora
i es de regla conservarles recatades.

Foot-ball

La gent aficionada a plats forts, picants, coents, anunciats amb mostasa i salsa anglesa, hauràn disfruitat de valent si han anat a veure les batutes que l'«Espanya» i el «Barcelona» mancomunats ens han servit per a fer-nos més entretenides les pasades festes.

Els del «Barcelona» van fer venir a uns francesos de cap allí el cap d'amunt França.

DOUCHET
Capità del «Lillois»

Es tractava del «Club Lillois» nois que van blaus, son rossos i tenen tipo de corridos. El primer dia, els de casa van descuidar-se de donar corda al porter i està clar; aquet va quedar parat i sense moviment. Pilota que arribava, ganyota pels socis del «Barcelona» que al final van apuntar-se sis ganyotes en contra per tres somrisos de satisfacció.

L'Amecha i en Molins, estaven en competència, per a veure qui piafava més i més sovint. En aquet punt tots dos van quedar bé.

Mes lo característic de la tarde, van esser el «concierge» (a França del porter ne diuen així) i el jut-

ge. El primer va anar molt sovint per terra i el segon també. El porter de fora es un pany i clau; costa més de passar que un duro filipino.

Al sortir varem veure moltes cares llargues. «¡Ay de los vencidos!» deia un incondicional.

El diumenge van tornar-hi, i creguin que si sapigués que havia de tornar a veure tanta sortija, m'hi abono. Paraula! Afegurint-se una col·lecció de joves fent el baladrer amb l'insignia

al trauc. Els francesos esperan que comensin, i els de casa tan frescos i fent-se retratar per 231 fotògrafs, l'un radera l'altre.

El jutge, un madrileny amb tipo de botiguer, pelant-se de fret tot esperant l'hora. En Wallace arribant a les 12 menys tres minuts, amb ulls de son.

Els nois «tramendus» de l'insignia, dient cose-

tes al jutge, perquè havia deixat fer un goal als francesos. (Tenien raó, val a dir-ho. «O semos o

PÉREZ, capità de l'«Atlético» de Madrid

o no semos.») Un graciós (monadal) saltant al camp amenant al del pitu... i apretant a correr. El del pitu encantat de la gracia, dient amb gran frescura, que «apa buenas» i «ahí queda eso».

En Ros, encaregant-s'en. En Ros fent-ho amb els peus. En Ros tocant el violón. Els de Lille volent guillar. Un penal que s'els fica. Els de Lille tornant a voler guillar.

Un joc nou en el mig del camp entre l'Amecha i en Wallace. En Ros badant. Un goal pels de casa. (Ahl) Un altre (Ohll) Un altre. (Uhl!) S'acabat.

A la sortida, el noi de la insignia dient satisfet: Hem guanyat! (No diguin: que un soci aixís val un imperi). Això es foot-ball i lo demés... Veuen? En canvi els del davant no van tenir salero en engiponar un programa tan atractiu. Van agafar-ho pel terme seri i està clar: no hi vam riurer.

El primer dia, els «Athletics» de Madrid i els nois den Poch, van fer-ho amb certa mandra i els de casa van guanyar per 1 a cap.

Al segon dia, van repartir-se un per banda i tan contents. Els de la «Corte» son xicots que ho xafen molt bé. El porter sembla de Castellfullit, però els dels disgustos corren més que una pesseta falsa i fan cada combina que ni l'empresa dels toros.

En Puig, feia de porter i va tenir un èxit de rialles. En Farriols jugant com si al seu Club re-guera pasat. En Casellas... posint lo que vulguin. Es l'únic. En Bellavista... posin també lo que vulguin però al revés.

Rés. Ja he dit. Massa serio. No farem rés, per aquet camí.

Després de lo dit, ja quasi no'm queda esma per més. Perque no'm critiquin els diré:

Que'n Noga s'en va a Córdoba.

Que'ls nois d'en Margarit, regatejaràn a Niza i que'ls den Bonet van guanyar la tercera d'en Balcells. Que tornarem a tenir jockey.

Que'n Balat ha estrenat un altra pipa.

Que'n Pomés va quedar com un Carpentier, atunyinant al mata-bous.

I que, no estic d'humor per escriurer més. Un altre dia serà.

Dos badocs a la «rua»

ALTRE dia estant dos amics al Passeig de Gracia contemplant el pas de la «rua» que enguany va tenir lloc, al passar el carro del centre Badaloní, de la veïna ciutat de Badalona, perla de la costa i costa de la perla, el qual guanyà una copa, amb acert cedida pel escaient jurat ja que representava el cap del deu Baco, l'un amic preguntà a l'altre el seu parer, el qual li digué que'l trobava un poc massa pujat del color vermell.

A lo que respongué l'altre molt amatent:

—Home, de més vermells n'hi ha de caps.

—A vostè lo que li convé és pendre.

Naturalment que'l «Potin» d'aquesta setmana no tindrà l'importància del *potin* de París, succeït entre un director d'un periòdic, un ministre i una senyora al mig. París es la patria dels *potins* i lo que passa allí no passa en lloc. El que nosaltres anem a relatar te menys importància, però té més senyores, ja que el de París ne tenia una i aquet ne té dugues.

La cosa passà amunt tirant a mà dreta i molt més lluny de Piera, que des de fa pocs dies conta com saben els nostres llegidors amb un cine més.

Mes lluny de Piera, però no a Igualada, perquè ell's tots son iguals i no es població per passar-hi gaire coses desiguals.

Que no rumfin els igualadins, ni els de l'altra població anomenada s'hi posin cap Piera al fetge. El *potin* te lloc en una masia de les moltes mils que hi ha per allí, i

sino moltes mil, moltes centes i algunes de decentes i altres de indecentes com un número extraordinari del PAPITU.

La mestressa de la masia i la senyora del masover van quedar com les noies que van al *Ensanxa* i hi troven el consonant. Per aquells vols corre la nova de que tant la senyora com la masovera han begut a la mateixa font.

Quina és aquesta font? Ho sabem i ho callem. La masovera diu que's plany del seu trist destí. Un amic i corresponsal nostre la consolava i li recomanava resignació.

—Desenganyis, senyor Papitu —li deia la masovera.— Si vostè tingué una bota de vi bo i un altre se li begués, què diria?

—Ja veureu —li va respondre el nostre amic,— si la bota no ragés me queixaria, però si la bota ragés i me deixés la panxa plena, pensaria que allí on ne menja un ne mengen dos.

Motius dels peixeters de Barcelona

Amb motiu de trobar-nos en plena Quaresma, que és el temps de la sardina, el PAPITU te l'honor de publicar els principals motius dels nostres peixeters:

El Tamet, El Noguet, L'Eco, El Cap de Suro, El Nasari, El Pa-i-nous, El Serradura, En Xiulets, El Tonto del Panerrot, El Pixolives, El Pere den Patró, En Lluís del Gat, El Noi Baldufa, El Lloro, El Congre, El Patou, El Camàlic, El Bessugo, El Titani, El Gagaritos, En Feina-avançada, En Cul de Llet, En Nas de Vaca, En Rosaris, En Maura, El Garça, En Calamans, En Larita, El Boig, El Xato del Nas, El Noi de Fòra, El Biseda, En Punyalada, El Pep de la Nita, En Cigarrets, En Poll, En Cap de Brillant, L'Americano, El C..... Viudes, El Mistela, En Volapiè, En Tombarelles, El Roig de la Marina, En Gavia, En Caramboles, En Grata-c....., En Caga-neveres, En Nances, En Botó, En Bleda, En Grapa, El Noi-Teta, El Pamboli, L'aucell de Cementiri, En Camareu, El Ianqui, El Romà, El Pega, En Tudela, En Monic, El Gravat de la Rita, En Correplaitjes, En Poc-Guanyeu, En Titella i en Pallaseca.

Motius de senyores peixeleres.—La Pastora, La Ploiraire, La Noia Rogeta, La Pegotà, La Tripaire, La Llengua de Bè, La Morena, La Petita, L'Africana, La Raquel, La Rifenya, La Xata, La Titona, La Manyana es pobre, La Pelada, La Glosa, La Bastaixa, Les Borrasses, La Cardaire, i altres que sentim no recordar.

Un noi barrilalre

Diu a son pare:

—Vostè's veu capàs de conjuar un goç català, en castellà?

—...?

—Jo, sí: ¡¡él quisoll!

Qu'es lo que porta entre cames
montat sobre dos rodons
que si massa se li alsa
li forada els pantalons?

(Solució al número vinent.)

Solució del núm. passat:

EL TAMBOR DE BRODAR

CASTELLANADES

Un dels nostres fervents traductors del català al castellà, deia a un senyor madrileny parlant de les qüestions polítiques:

Vacios y nuevos y cartas que no alan.

(La traducció al número vinent.)

Traducció del número passat:

Las das y el anzueto oro.

LAS DONAS I L'AMOR

Llum: Estàn escrites d'una manera molt lluminosa i bonica, però el final es apagat perquè li falta brill, esclat i sobre tot novetat. El nostre lema es el d'aquella botiga: «Sempre nou, Siempre nuevo y Toujours nouveau» i visquen els focs nous. — *Chivell verd:* Es bastant nou i segurament el publicarem, malgrat el perill que tanca. — *El tranquil de Colladestenes:* Els cuplets al concurs. La resposta se publicarà com a xisto. El conte es massa perillós i els pirots no poden ser admesos al concurs perquè han arribat fora de plassó. — *Ramonet de Lliana:* Rebut els motius del seu poble, que publicarem amb molt de gust. — *F. Geroni:* Poca novetat. Bona l'hem feta Gero-

nil—*Un fabricant de barretines d'Olot:* No s'ho fiqui a la barretina, però lo que ens envia no li podem publicar perquè no es nou. — *La Colla dels conills Brissard:* Poca novetat, però vostè té una condició que no'm desagrada gens i es la constància, precisament lo que mata la cassa i les senyores de totes les edats. — *Simeon Magrinyà:* Vostè té inventiva papitesca. Treballi i triomfi. — *Un rubinenc:* Tenim la joia de rebre carta de Rubí. No hi ha poble més digne d'una joieria. Lo que'ns transmet per correu no té aquella novetat que el públic reclama. — *E. Gil:* Tampoc té novetat. — *Tobi:* Està molt bé i la prova es que no fa gaire temps que'l varem publicar. Els rêtols sont molt bonics sobre tot aquell de les Corts del carrer de Cabestany: «Los guerrilleros de la mirada oscura». — *Pallallargà:* Mil mercès, pels motius de Solivella que amb moltíssim gust donarem a llum. — *Un que vol be als animals:* Mirarem de publicar-lo. Que és protector dels ídems i de les plantes? — *Sielé Niells:* Vagi trevallant que cada vegada li sortiran més arrodonits. — *Morenet:* Es molt escabrós. Mirarem d'arreglar-lo i si no l'espatllem el publicarem. — *L'Oncle Mariano:* No ho digui això de que no tenen esperança. Això som nosaltres que ho hem de dir si de cas a l'hora del Concurs. Els hi posem a puesto i mercès. — *Sportman:* Rebut els seus cuplets, que posem al nostre famós Concurs. — *A. Fanyit i Trempat:* Servidor de vostè i tant gust en coneix el. Li publicarem tot lo que podrem de lo que ens envia que està molt bé, però llamp de Deul es més reliscós que una (anaba a dir una cosa que surt enfutismada). Saludi als nois i noies de Llagostera.

En Xirinola de les Minories: Per el Calendari del any que ve. Està de primera. — *Soc aixís:* Ho creuré, basta que vostè ho digui. Nosaltres també som aixís. — *Trenca catres:* Es molt fort aquet plat que ens envia. No se pas si la opinió se l'empassaria. — *Dos gravadors d'esponges:* Ja s'ha publicat: que no s'en recorden? No fa pas tant temps com això. — *Una enamorada del Cavaller de la Trista Figura:* Me sembla que li publicarem. — *Pitus:* Aquesta setmana tampoc l'ha morta. — *Deu Patria i Rei:* Es un lema molt bonic, però lo que'ns envia no fa per casa. — *Cus Cus:* Renoí, quina lletra gasta! Sembla la batalla de daixonses. (No m'en recordo del nom). — *Broca:* Li publicarem. Està molt bé. Les gracies no les mereixo, en el que fa refència al assumpte de que parla. A cada hu lo que sigui seu. — *Prim i Groixut:* Rebut els seus cuplets. Els posem al concurs, que es com posar-los a parir. — *Foanet Snap:* Mil mercès. Mirarem de treure el suc. — *K. Gaclà:* Farem lo mateix, dispensant el pseudònim. — *Un tramuntanenc:* Mil mercès, però potser seria abusar dels de Sant Andreu. — *C. Bigai:* En qüestió d'endevinalles sempre diem que sí perquè si no ens acomoden tal com pinten ens les arreglem al nostre gust que es el mateix del públic, però lo que es el qüento li publicarem desseguida. — *Can Piso Carrer Horta 48:* Publicarem els motius de Sarra, que es un lloc de totes prendes. — *Noi del Achem (a) Fill de l'Humanitat:* Suposem que no té reuma. Lo que ens envia es molt bonic, i la veritat està molt ben escrit, però no te novetat final. — *Un terrasenc desfavat:* No sé que dir-li, fill meu, però agradant me i tot no li puc publicar perquè no es nou. — *Epatxe Divad:* Aquesta setmana no és nou lo que ens envia. Sembla que s'ho hagin dit amb aquet senyor que te a sobre. — *Buenello:* Molt bé, senyor Buenello. Li publicarem amb gust, suposant que serà llegit amb ídem. Saludi als amics de per aquí i digui-ls'hi que joestic be. — *Franci:* Rebut els motius de Sant Salvador de Guardiola que's publicaran al seu degut temps. — *Un novatu:* N'hi ha dos o tres de molt bonics, sobre tot aquell que diu: «Ampliació es: Retoque y tiraje superior». — *A. R. Negro:* Mil mercès. Mirarem de treure un partit nou. — *Un Mahojamé de la Cabila Ben-Kaa-Rem:* Molt bé, home, vostè té veres observacions papitesques. Aquell anunci fa riure molt, però potser els llegidors el trovarien de poc interès general. — *Toguemels i C.ª:* Llegits i rebuts els motius de la Poble de L'illet, que seran publicats al seu degut temps.

L'HUMOR ESTRANGER

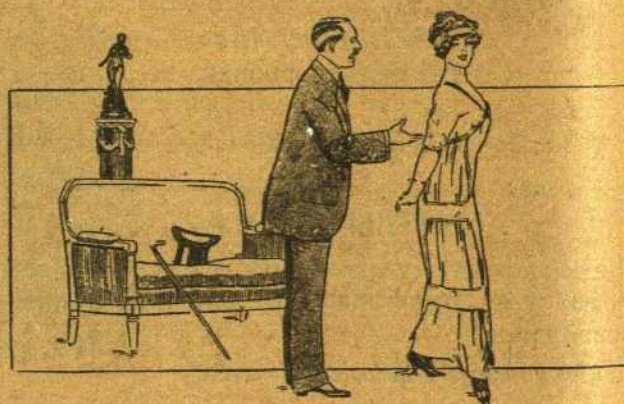
—Deixeu-me estar, que no m'agraden.
—Si encare no ho pots saber.

—Mal de la vida.
—Per què?
—T'has vist, amb ermilla blanca?

—Me sembla que aquesta vaca ens vol mal.
—Me sembla que és aquella que l'altre dia li varem reventar el vedell.

1.—El matrimoni és com una plaça setiada: els que són fora volen entrar...

2.—I els qu'hi són dintre voldrien sortir.

CICLES
PATINS
JERSEIS

SANROMA

PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de

SPORT MOTOCICLETES Y SIDE CARS **SUN**

A. SANROMÀ - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

DR. SERRALLACH

Especialista en les malalties dels ronyons i de les vies urinaries
Pelayo, 40 - De 12 a 2 i de 6 a 9. - Festius de 10 a 12

Consulta econòmica: De 7 a 9. - Jovellanos, 9

IMPOTENTES

CONSULTEN VDS. A SU MÉDICO SOBRE LA
EFICACIA Y EL CARACTER INOFENSIVO DE LAS
TABLETAS DE

ANDROSTHENINA

(Yohimbina Spiegel)

RECOMENDADAS POR TODAS LAS EMERGENCIAS MÉDICAS

DE VENTA EN TODAS LAS FARMACIAS

Fabricado por la **CHEMISCHE FABRIK GURSTROW-Gurstrow (Alemania)**

Centre de venda al per ma-
jor de periòdics i setmanals
= i tota classe de llibres =

Corresponsal directe

Elisabets, 17, tenda

BARCELONA

Miquel Guerrero

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb

L'INSECTICIDA PARADELL

UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes.

Farmacia Paradell - Asalto, 28 (carrer Nou)

LES INYECCIONS I LAVATGES

en els fluxos recents generalment ademés d'allargar la curació solen produir complicació... El sàndalo i l'arheol esmortueixen al principi la malaltia, però tenen l'inconvenient de que en general no l'acaben puix deixant de pendre's surt altra vegada el mal, lo que fa que novament se toral a pendre's mateixos arheol i sàndalo i s'esmortueix altra volta; se deixen de pendre i ve altra vegada i sempre aixís, no conseguint altra cosa que fatigar els ronyons, produint dolors molt forts. Amb les antigues especialitats Paradell res d'això succeeix, i en pocs dies i sense perill s'arriba a una absoluta curació, sense ulteriors conseqüències, gastant relativament poc, lo que està provat fins l'evidència per vintisis anys d'èxit.

DR. CAMPS

VIES URINARIES
Aplicació intravenosa del 606

Consulta particular: Ronda Universitat, 14, pral. 1.ª - De 3 a 5. consulta econòmica: Fusteria 2 i 4, 1.ª - De 12 a 1 i de 7 a 9

TRACTAMENT ESPECIAL DE LA BLENNORRAGIA

¡Delirium Tremens!

Preu: dos rals.

Cuplets del "Papitu"

Preu: un ral.

GONOROL

SANTALOL SOL

Únic principi actiu de la Essència de Sàndal, la eficàcia de la qual ha sigut reconeguda com superior a quants medicaments s'anuncian pera curar la Blenorragia en totes ses manifestacions, Gistitis, Albúmina, Incontinència d'orina i altres. Mètode senzill i econòmic.

AVIS IMPORTANT: Pera evitar en quant siga possible que els malalts puguin ser sorpresos en sa bona fe o ignorancia demaneu sempre SANTALOL SOL amb el nom GONOROL que hem patentat expresament per a dit objecte.

VENDA

En totes les farmacies, dirigit les demandes, reclamacions i consultes a **Farmacia SOL, Cortes, 606** (cantonada a Balmes). BARCELONA.

— Duen que l'Antonieta s'ha tirat a perdre: deuen voler dir que s'tira a guanyar.